Edmundas Andrijauskas

Naudojuosi proga išdėstyti keletą subjektyvių minčių, nepretenduodamas į apibendrinimus.

Ilgametis projektavimas pajūrio miestams formuoja specifinį požiūrį į savo veiklos pasekmes. Tas pats, žinoma, pasakytina apie kitas šalies vietoves ir miestus. Tie skirtumai kartais sukuria tarpusavio trintis, pašaipas ir aroganciją. Tai normalu.

Dėl Rūmų Tarybos

Teko būti Tarybos nariu pirmosiose kadencijose, pirmininkaujant V.Dičiui, bandant LAR rasti savo vietą miestų plėtros procesuose. Šiandien jau yra įstatyminė bazė, visuotinis dalyvavimas ir t.t. Ko pasigedau Tarybos veikloje:

- Atotrūkis tarp Vilniaus burbulo ir likusios Lietuvos problemų, matyt, neišvengiamas. Bet Tarybos orientacija į sostinėje kylančius iššūkius , nematant periferijos, nėra sveikintina. Kartais tokia pažiūra ne tik nepadeda „kitai“ šalies daliai, bet ir yra žalinga jos vystymuisi. Beje, kaip dabar matyti, mažesniųjų miestų RAT‘ų daugumą sudarys kolegos iš Vilniaus ir Kauno. Ar tai bus pagalba ar tolesnis kraštų identiteto slopinimas, pamatysime po trijų metų.

- Taisytina situacija ir Tarybos požiūryje į šimtus architektų, kurie kuria „eilinę“ Lietuvos miestų architektūrą, neprojektuoja ir nelaimi konkursų išskirtiniams statiniams, nepretenduoja į apdovanojimus, tiesiog stato, tvarko šalies miestus ir miestelius. Dažnai už šį darbą susilaukia tik žiniasklaidos kritikos, derinančių institucijų tyčiojimosi, RAT‘ų nuosprendžių ir kitų LAR struktūrų pagrūmojimo piršteliu už prastą architektūros kokybę. Tuo tarpu ši neelitinė architektų dalis laukia Rūmų paramos, kurią suteikti ir yra Rūmų priedermė.

Dėl RAT

RA Tarybos sukurtos apibrėžtų AĮ architektūros kokybės kriterijų pagrindu nustatyti tą kokybę. Tikslas kilnus ir nekvestionuojamas.

Po šešių veiklos metų (pats atidirbau tuos metus Klaipėdos RA Taryboje) jau reikėtų įvertinti rezultatus ir tik tada koreguoti nuostatus, taisykles, o gal ir Įstatymą. Taigi;

- Architektūros kokybės kriterijai nutaikyti į pastato/komplekso vertinimą. Kai RAT vertina didesnes urbanistines struktūras, vertinimo kriterijų sąrašas nebepadeda – jie tiesiog neadekvatūs;
- Kadangi projektų svarstymą RAT‘e „rekomenduoja“ miestų vyr.architektai, mūsų svarstymas dažnai tampa bausme neįtinkantiems architektams, Užsakovams, etc.;
- Pats svarstymas kartais virsta konkurencinės kovos įrankiu ar bent jau siekiu maksimaliai eksponuoti savo kritišką nuomonę.

Kaip taisyti/gerinti padėtį – naujosios Rūmų Tarybos uždavinys.

Dėl reglamentų

Pastarojoje kadencijoje pradėtos iniciatyvos racionalizuoti statybos reglamentus, mano supratimu, turėtų tapti viena iš esminių Rūmų funkcijų. Puiku, kad pastangos pradeda duoti vaisius. Kad ir kokia komplikuota būtų ši veikla, ją reikia aktyvinti, valant reglamentus (ir kai kuriuos įstatymus) nuo įvairaus plauko „specialistų“ prikimštų idiotiškų straipsnių. 1936 m. mūsų kolega Ernstas Noifertas sukūrė normatyvų sąvadą, kuris ir tapo reglamentų pagrindu. Šiandien architektų įtaka šioje srityje nuosekliai menkinama. Tikėkimės, kad palaipsniui atstatysime pusiausvyrą.

P.s. Prisistatymą pakeičiau kai kurių problemų įvardinimu, nes manau, kad tai svarbiau. O šiaip nuo 1978 m. projektuoju ir statau, vadovauju ir dalyvauju, vertinu ir esu vertinamas, agituoju ir nusiviliu ... kaip ir dauguma mūsų.